

Szerző: *Ambrus Zoltán a*
 Cím: *Nemzeti Színház programja*
jéről

Forrás: *Est*

Sp
 (Hely)

ix. 14.
 (Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Nemzeti Színház

Idő

"1919"

Személy

He

Budapest főváros háziinyomdája 1919.

Ambrus Zoltán a Nemzeti Színház programjáról

— *Az Est tudósítójától* —

A Nemzeti Színház igazgatója, Ambrus Zoltán tegnap délután fogadta *Az Est* munkatársát és hosszasan nyilatkozott a Nemzeti Színház munkatervéről.

— A mikor a Nemzeti Színház programjáról beszélék, — mondotta Ambrus Zoltán — nem szölok az 1919—20. év műsortervéről, mert hiszen nagyon bizonytalan, hogy a színházi nem buzsa-e keresztül számításainkat. Programom tehát nem a *folyó színházi év, hanem inkább a Nemzeti Színház közeljövőjének a műsorterve. A Nemzeti Színház szindarabjainak megválasztásánál ezentul is két szempont lesz a döntő: az irodalom és a magyarság szempontja. A Nemzeti Színháznak az irodalmi törekvést jobban kell honorálnia, mint a színpadi ügyességet, mert hiszen van elég magánszínház, a hol a jól megcsinált szindarabokat szivesebben látják, mint azokat, a melyekben az irodalmi törekvés érvényesül. Mi irodalmi műveket keresünk ezek közül is elsősorban azokat, a melyek a nemzeti érzés ápolására és a magyar nyelv kultúrára a leginkább alkalmasak. A nemzeti érzés ápolásának a Nemzeti Színház az első temploma, a színház játékkrendjén tehát elsősorban a*

magyar klasszikusoknak kell a legnagyobb és a legelőkelőbb helyet elfoglalniok.

— Fájdalom, sem „Az ember tragédiáját”, sem „Csongor és Tündét” nem adhatjuk elő. — és ide kell sorolnom „A szentivánéji álmot is” — mert mindegyik előadás oly zenekari kíséretet kíván, melylyel a Nemzeti Színház ez idő szerint nem rendelkezik. A hazai klasszikusok közül megmarad „Bánk bán”, „Az áldozat”, „A szigetvári vértanúk”, „Kisfaludy Károly művei közül „A pártütők” és „Csalódások”. Ezt a sorozatot egészíti ki „A peleskei nótárius”, „Szigligeti Ede darabjai közül „II. Rákóczi Ferenc fogsága”, „Liliumfi” és fel akarom eleveníteni „Vándorszínészek” című vigjátékát is, a mely csak egyszer került színre a Nemzeti Színházban.

— A legtöbb előadást a magyar klasszikusoknak tartom fenn, de az idegen klasszikusok iránt való figyelmem sem csökkent: legközelebb, de bizonytalan sorrendben a következő Shakespeare-műveket fogjuk új betanulással színre hozni: „A vihar”, „Lear király” (Learves elbeszéléséből dr. Hevesi Sándor szerepében Bakó, Gál és Somlaidor irt. fognak felváltva fellépni). „Antoinus és Cleopátra”, „Julius Caesar”, „II. Richárd király” és eset-

leg a „Szeget-szeggel” című vigjáték. Az ókori klasszikusok közül sorát ejtjük *Szofoklész* „Elektra” és „Ödipusz király” című tragédiáinak, fel akarjuk eleveníteni *Molière* „Mizantrop”-ját, *Beaumarchais* „Figaró házasságát”, *Schiller* „Stuart Mária”-ját és esetleg *Hebel* „Judit és Holofernesz” című tragédiáját, továbbá *Grillparzer* „Medea”-ját.

— A hazai szerzők közül sor kerül *Herczeg Ferencnek* „A fekete lovas” című színművére és *Köbor Tamás* „Agáta nővér” című drámájára. Mind a kettőt még a múlt szezónban kellett volna bemutatnunk, a proletárdiktatura azonban megtiltotta ennek a két szindarabnak az előadását. Nálunk van *Herczeg Ferenc* másik új darabja is, a „Sirokkó” című vigjáték. Nem tudom, melyik *Herczeg-darab* kerül színre, de bizonyos, hogy a kettő közül az egyik lesz a Nemzeti Színház idei első magyar új-donsága. Fel fogjuk eleveníteni még *Herczeg Ferenc* „Balatoni rege” című színjátékát is. A rendelkezésünkre álló magyar darabok közül még csak a „Régi jó világ” című három egyfelvonásosból álló ciklust említem meg, a melyet *Mikszáth Kálmán* három ismert ked-
 — A külföldi darabok közül, a monnyiben előadásuk lehetségesse-
 válik még, színre akarom hozni

Andrejev Leonid „Anatóma” című darabját, *Tolsztoj* „A sötétség országa” című drámáját, azonkívül *Strindberg* „Haláltánc” című tragédiáját, még pedig mind a két részt egy estén összevonva, továbbá *Schnitzler Artur* „Das weite Land” című színművét, a melynek „Haltartalan ország” lesz a magyar címe. Ha időnk jut rá, felelevenítjük *Ibsen* „Rosmersholm” és „Hedda Gábler” című színműveit és *Henry Becque* „A párisi nő” című színjátékát. Ezen a programon sok változás eshetik; ismétlem, ez nem egy évre szóló program, de a színház át van hatva munkakedvtől és ha nem lesznek nagy akadályok, igyekezní fog ezt a munkatervet valóra váltani.